

Muusikaakadeemia sai esimesed audoktorid

Muusikaakadeemia 80. sünnipäeva pidustuste üks tipphetk uue õppehoone avamise kõrval oli kooli audoktorite välja kuulutamine aktusel Estonia kontserdisaalis.

Esimesteks audoktoriteks said helilooja Ester Mägi, soome muusikasemiootik Eero Tarasti, pianist Kalle Randalu ning kirjanik Madis Kõiv.

Rektor **Peep Lassmann** (pildil) tunnistas oma peokõnes, et tal tuleb sõnadest puudus kirjeldamiseks Muusikaakadeemia tähendust eesti muusikakultuuri arengus.

Muusikaakadeemia rektor Peep Lassmann, mida loete akadeemia 80 aasta jooksul kõige olulisemaks saavutuseks?

Olulisim saavutus Tallinna konservatooriumi /Eesti Muusikaakadeemia ajaloos on see, et ka väga keerulistel aegadel on Eestis 80 aastat katkematult antud muusikalist kõrgharidust. Ka II maailmasõja ajal ja pärast sõda ei katkenud professionaalne õppetöö hetkekski.

Palju on selle aja jooksul lõpetanud?

Üle kolme tuhande.

Kas on uuritud, paljud neist jäävad tegevmuusikuks?

Uuringut tehtud pole, aga arvan, et valdav enamik.

Teie lõpetasite konservatooriumi kolm kümnendit tagasi. Kas võrreldes selle ajaga on praegu raskem muusikuks jääda? On kaod suuremad?

Raske öelda. Alati on neid, kes pärast lõpetamist ei jätka erialasel tööl. Sõltub sellest, kui kitsalt või laialt me erialast tegevust määratleme – paljud ju jätkavad muusikalähedastel aladel. Tendent-



sina võib tõesti olla, et “kaod” on praegu pisut suurenenud.

Teie näide kinnitab, et pianisti haridusega võib edukalt hakkama saada ka suure asutuse juhina.

Akadeemilise asutuse juhtimine on ehk pisut teistmoodi, vaevalt et ma iga asutuse juhtimisega hakkama saaksin. Arvan, et on üpris palju edukalt väljaspool muusikat tegutsevaid inimesi, kes on tõesti “ainult” konservatooriumi diplomiga.

Kas jutt, et Eesti muusikakõrgkool koolitab muusikuid läände, on ajast-arust.

Keeruline oli olukord kümme aastat tagasi, kui piiride avanedes oli võimalus asuda tööle mujale ja kui paljade vahe oli drastiliselt suur. Praegu on olukord stabiliseerunud. Lõpuks on verevahetus eri maade muusikute vahel normaalne nähtus. Mingit eesti muusikute massilist väljaliikumist pole ammu olnud. Vastupidi, pigem kuluks ära, et Eestisse tuleks rohkem muusikuid väljastpoolt tööle.

Nii et teie kooli lõpetajatele väärilist tööd jätkub?

Tõesti on. Eesti kontserdielu on nii talvel kui ka suvel niivõrd elav ja vaheldusrikas ega põhine ainult kutsutud külalistel, vaid suures osas just meie muusikutel. Mitmes linnas on tekkinud linnaorkestrid. Samuti rõõmutab fakt, et kõik rohkem kui 80 lastemuusikakooli tegutsesid edasi ja ükski pole kadunud. Kõik nad vajavad professionaalseid muusikuid.

Uus maja on nüüd avatud, mis on järgmised sihid?

Kõigepealt on vaja see maja korralikult käivitada. Aastakümneid olid eri osakonnad üksteise suhtes “geograafilises isolatsioonis”. Nüüd on vaja harjuda, et on üks ja ühtne muusikaakadeemia, kus kõik töötavad õlg õla kõrval. Samas ei vasta uus maja veel kõikidele kõrgema muusikahariduse nõuetele. Algusest peale on olnud teada, et see maja ehitatakse kahes järgus. Kontserdisaali ehitamise jätkamiseks tuleks leida rahastamisvõimalusi. Riigil selleks raha pole.

Meelis Kapstas